# ФИНАНСОВ ОТЧЕТ

## към 31 декември 2015 г.

## Крамер Груп АД

# Съдържание


| | Страница |
|---|---|
| Счетоводен баланс | 2 |
| Отчет за приходите и разходите | 3 |
| Отчет за паричните потоци по прекия метод | 4 |
| Отчет за собствения капитал | 5 |
| Приложение към финансовия отчет | 6 |

# ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

## 1. Обща информация

Крамер Груп АД (Дружеството) е регистрирано като акционерно дружество в Агенцията по вписванията - Търговски регистър с ЕИК 202302394. Седалището и адресът на управление на Дружеството е гр. Варна, ул. Генерал Цимерман No 12, ет. 4, ап. 10

Дейността на Дружеството е търговия на едро и дребно, вкл. оказионна, със стоки и вещи в първоначален, преработен или обработен вид; производство на сладкарски изделия; продажба на стоки собствено производство и др..

Дружеството няма регистрирани клонове за осъществяване на дейността си.

Финансовият отчет на Дружеството е годишен неконсолдиран. Същият обхваща периода от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2015 г. и съдържа данни за сравним предходен период.

Финансовият отчет към 31 декември 2015 г. е одобрен и приет от Съвета на директорите на 18 февруари 2016 г.

## 2. База за изготвяне на финансовия отчет.

### 2.1. Приложима обща рамка за финансови отчети

Настоящият финансов отчет е изготвен в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия. Финансовият отчет е изготвен като представя вярно и честно имущественото и финансово състояние на Дружеството, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал. Дружеството се е съобразило с всички стандарти и разяснения, които са приложими към неговата дейност към датата на изготвянето на настоящия финансов отчет.

### 2.2. Счетоводни принципи

Финансовият отчет е изготвен в съответствие със счетоводни принципи за текущо начисляване, действащо предприятие, предпазливост, съпоставимост между приходите и разходите, предимство на съдържанието пред формата, запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и независимост между отделните отчетни периоди със стойностна връзка между начален и краен баланс.

## 3. Счетоводна политика

### 3.1. Общи положения

Най-значимите счетоводни политики, прилагани при изготвянето на финансовия отчет, са представени по-долу.

Финансовият отчет е изготвен при спазване на принципа на историческата цена, модифициран в определени случаи с преоценката на някои активи и/ или пасиви до тяхната справедлива стойност към 31 декември на текущата и/ или предходната година, както това е посочено на съответните места по-нататък.

Финансовият отчет е изготвен въз основа на счетоводното предположение за действащо предприятие при прилагане на финансовата концепция за поддържане на собствения капитал.
Ръководството на Дружеството е уверено, че то няма да се ликвидира поне в следващите 12 месеца от датата на баланса, защото има сключени дългосрочни договори за отдаване под наем на активите си.

При изготвянето на представения финансов отчет в съответствие с изискванията на приложимите счетоводни стандарти са използвани счетоводни оценки и допускания. Въпреки че те са извършени на основата на най-добрата преценка, направена от ръководството на Дружеството към датата на финансовия отчет, реалните резултати биха могли да се различават от направените оценки и допускания в настоящия финансов отчет.

### 3.2. Представяне на финансовия отчет

Финансовият отчет е представен в съответствие със СС 1 Представяне на финансови отчети. Дружеството избира да представя отчета за приходите и разходите в двустранна форма.

Всички данни в настоящия финансов отчет са представени в хиляди лева, освен ако на съответното място не е посочено друго.

### 3.3. Дълготрайни материални активи

Дълготрайните материални активи са установимите нефинансови на Дружеството, придобити и притежавани от него, които имат натурално-веществена форма, използват се за производство или доставка на активи и услуги, за отдаване под наем, за административни нужди и се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период. Избраният стойностен праг на същественост за признаването на дълготрайните материални активи на Дружеството е 700 лв.

Дълготрайните материални активи се оценяват първоначално по цена на придобиване, включваща покупната им стойност, както и всички платени мита,

невъзстановими данъци и допълнителни преки разходи за привеждането на актива в работно състояние, съответстващо на предназначението му.

Дълготрайните материални активи, които са вътрешно създадени се оценяват първоначално по себестойност, която се формира от всички разходи, пряко свързани с процеса на придобиването им.

Последващото оценяване се извършва по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаните загуби от обезценка.

Последващите разходи, свързани с подобрение в състоянието на определен дълготраен материален актив над първоначално оценената му стандартна ефективност или водещи до увеличаване на бъдещите икономически изгоди от него, се прибавят към балансовата стойност на актива. Всички други последващи разходи се признават текущо в отчета за приходите и разходите в периода на тяхното възникване.

Разходите при временно изваждане от употреба на дълготраен материален актив за ремонт, подобрение и консервиране се отчитат като текущи разходи в периода на възникване и се оповестяват в отчета за приходите и разходите.

Амортизация се признава и оповестява като Разходи за амортизация в отчета за приходите и разходите като се използва линейният метод на амортизация въз основа на очаквания полезен срок на годност на амортизируемите активи, както следва:

- машини и производствено оборудване 7 години
- транспортни средства 10 години
- стопански инвентар 20 години

Очакваният полезен срок на годност на материалните активи е определен на база ограниченията върху използването на актива и неговото предполагаемо физическо и морално изхабяване. Амортизации не се начисляват на неупотребявани в дейността на Дружеството активи (новопридобити, но невъведени в експлоатация или консервирани активи), напълно амортизирани активи, както и такива в процес на придобиване или ликвидация. Амортизации не се начисляват и върху остатъчната стойност на амортизируеми материални активи, в случай че същата е значима. Остатъчната стойност се определя въз основа на очакваните разходи по извеждането на актива от експлоатация (разходи, свързани с бракуването на актива, неговата замяна или продажба, както и за възстановяване на средата).

### 3.4. Обезценка на активите

Поне веднъж годишно към датата на изготвяне на финансовия отчет се извършва преглед на балансовата стойност на активите на Дружеството с цел да се определи наличието на условия за обезценката им. При наличието на такива условия Дружеството определя възстановима стойност като дефинира най-малката разграничима група активи, за които могат да бъдат определени самостоятелни парични потоци – обект, генериращ парични постъпления, когато не е възможно да се изчисли възстановимата стойност на определен актив.

Ако така изчислената възстановима стойност на актива (или на генериращия парични постъпления обект) е по-ниска от балансовата му стойност, последната се намалява до възстановимата стойност на актива (генериращия парични постъпления обект). Загубата от обезценка се признава на разход веднага в отчета за приходите и разходите. Загубите от обезценка на обект, генериращ парични постъпления, се разпределят в намаление на балансовата сума на активите от него, пропорционално на балансовата им стойност.

Ръководството на Дружеството преценява последващо дали съществуват индикации, че загубата от обезценка, призната в предходни години, може вече да не съществува или да е намалена. Ако в последствие възстановимата стойност на актива (обекта, генериращ парични постъпления), надвишава неговата балансова стойност, признатата в минал период, обезценка се възстановява като се увеличава балансовата стойност на актива (генериращия парични постъпления обект) до преизчислената възстановима стойност, така че неговата увеличена балансова стойност да не надвишава стойността, която би била определена, ако в предходни периоди не е била признавана обезценка.

### 3.5. Финансови инструменти

Финансов инструмент е всеки договор, който поражда едновременно както финансов актив в едно предприятие, така и финансов пасив или инструмент на собствения капитал в друго предприятие. Финансови активи и финансови пасиви се признават, когато Дружеството е страна по договорни споразумения, включващи финансови инструменти.

Финансовите активи, с изключение на хеджиращите инструменти, включват следните категории финансови инструменти:

- ✓ финансови активи, държани за търгуване;
- ✓ финансови активи, държани до настъпване на падеж;
- ✓ кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието;
- ✓ финансови активи, обявени за продажба.

Финансовите пасиви се класифицират в следните категории финансови инструменти:

- ✓ финансови пасиви, държани за търгуване;
- ✓ финансови пасиви, възникнали първоначално в предприятието;
- ✓ финансови пасиви, държани до настъпване на падеж.

Финансовите активи и пасиви се класифицират в отделните категории в зависимост от целта, за която са придобити. Категорията на даден финансов инструмент определя метода му на оценяване и дали приходите и разходите се отразяват в отчета за приходите и разходите или директно в собствения капитал на Дружеството.

Финансовите активи се признават на датата на уреждане.

При първоначално признаване на финансов актив или финансов пасив Дружеството го оценява по справедлива стойност плюс разходите по извършването на сделката с финансови инструменти. Когато справедливата стойност не може да се определи надеждно, финансовият инструмент се оценява по цена на придобиване.

Финансови активи, държани за търгуване, са придобитите с цел получаване на печалба от краткосрочни колебания в цената или в дилърски марж. Всички деривативни финансови активи, освен ако не са специално определени като хеджиращи инструменти, попадат в тази категория. Последващо се оценяват по справедлива стойност, която не е коригирана с очакваните разходи при освобождаване на финансовите активи. Промените в справедливата стойност, която се определя от транзакции на активен пазар или посредством оценъчни методи при липсата на такъв, се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи и се оповестяват в отчета за приходите и разходите.
Финансовите активи, държани до настъпване на падеж, са финансови инструменти с фиксирани или определяеми плащания и определена дата на падежа. Финансовите активи се определят като държани до настъпване на падеж, ако ръководството на Дружеството има намерение и възможност да ги държи до настъпване на падежа им. Инвестициите, държани до настъпване на падеж, последващо се оценяват по амортизируема стойност чрез прилагането на метода на ефективната лихва, намалена с размера на обезценката.

Заеми и вземания, възникнали първоначално в предприятието, са създадени от Дружеството посредством директно предоставяне на пари, стоки или услуги. Заемите и вземанията, възникнали първоначално в предприятието, които са с фиксиран падеж, последващо се оценяват по амортизируема стойност като се използва методът на ефективната лихва, намалена с размера на обезценката. Всяка промяна в стойността им се отразява в отчета за приходите и разходите като текущ финансов разход. Заемите и вземанията, възникнали първоначално в

предприятието, които нямат фиксиран падеж, се отчитат по себестойност, намалена с размера на обезценката.

Финансови пасиви, възникнали първоначално в предприятието, са създадени от Дружеството посредством директно получаване на пари, стоки или услуги. Финансовите пасиви, възникнали първоначално в предприятието, последващо се оценяват по амортизируема стойност като се използва методът на ефективната лихва. Всяка промяна в стойността им се отразява в отчета за приходите и разходите като текущ финансов разход.

Дивидентите, платими на акционерите на Дружеството, се признават, когато са одобрени на проведено Общо събрание на акционерите.

Отписването на финансов инструмент се извършва, когато договорните права или задължения по тях бъдат погасени, т.е. когато са реализирани правата за получаване на парични потоци или са уредени задълженията, при отказ от тях или отменянето им, или когато е изтекъл срокът за тяхното реализиране или уреждане.

Тестове за обезценка се извършват към всяка дата на изготвяне на финансовия отчет, за да се определи дали са налице обективни обстоятелства за обезценка на конкретни финансови активи или групи финансови активи. При наличието на такова обстоятелство Дружеството определя възстановимата стойност на финансовите активи и отчита намалението като текущ финансов разход или като намаление на формирания резерв от преоценка, при наличие на такъв с положителна величина.

### 3.6. Инвестиционни имоти

Дружеството отчита като инвестиционни имоти земя и сгради, които се държат за получаване на приходи от наем и/или за увеличение на капитала.

Когато инвестиционният имот е с повече от едно предполагаемо предназначение, отделните части се класифицират поотделно, ако е възможно, или се преценя от ръководството на Дружеството незначителността на отделните части, предназначени за ползване в дейността, спрямо предназначението на имота като цяло.

Изгражданите имоти, както и разработваните имоти, с изключение на разработваните инвестиционни имоти, които се отчитат по начин, идентичен на начина на ползваните в дейността имоти, независимо, че предполагаемото им предназначение може да бъде на инвестиционен имот, не се включват в състава на инвестиционните имоти.

Инвестиционните имоти се оценяват първоначално по цена на придобиване, включваща покупната им стойност и всякакви разходи, които са пряко свързани с